

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4358/2023
21.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, др Илије Зиндовића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Марија Китаровић, адвокат из ..., против туженог Геронтолошког центра, Београд, чији је пуномоћник Весна Милановић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 576/23 од 09.02.2023. године, у седници већа одржаној 21.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 576/23 од 09.02.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 576/23 од 09.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1 1247/21 од 27.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је предлог туженог за мешање оснивача туженог Републике Србије, Владе РС, Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања на страни туженог. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље да се обавезе тужени да тужиљи на име накнаде штете због неисплаћене накнаде за исхрану у току рада за период од 18.03.2020. године до 15.05.2020. године исплати укупан износ од 9.900,00 динара, као и да тужиљи на име накнаде штете због неисплаћене накнаде за регрес за коришћење годишњег одмора за период од 18.03.2020. године до 15.05.2020. године исплати укупан износ од 12.000,00 динара, све у појединачним месечним износима и са затезном каматом, као у његовом садржају, и одбијен захтев тужиље за накнаду трошкова поступка, са каматом. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 19.500,00 динара са затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 576/23 од 09.02.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље, потврђена првостепена пресуда у ставу другом и трећем изреке и одбијен захтев тужиље за накнаду трошкова састава жалбе.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је накнада трошкова исхране у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора код тужене, као јавне службе - установе у области социјалне заштите чији је оснивач Република и која средства за свој рад добија из буџета РС. О овом захтеву тужиле одлучено је у складу са ставом Врховног касационог суда усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 05.07.2022. године према коме запослени којима се плата исплаћује у висини вредности минималне зараде у јавним службама, као корисницима буџетских средстава, остварују право на накнаду трошкова исхране у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора по основу рада, применом коефицијента за обрачун и исплату плата у коме је садржан додаток на име тих накнада и саставни је део коефицијента за сваког запосленог. Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у радном спору, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 03.11.2021. године, а вредност предмета спора је 21.900,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000,00 евра, то је Врховни суд оценио да је ревизија тужиле недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**